

Udtryk, man vanskeligere vil misforstaa. Jeg tror altsaa, at da man ikke vil forsøge paa fuldt ud at gennemføre en Vestsyttelse for Valgfriheden paa alle de Maader, hvorpaa en Lovgivning kan gøre det, men vil pille nogle enkelte Tilfælde ud, er det bedst, at man indskrænker sig saa meget som muligt, og saa bestemt som muligt afgrænser de Tilfælde, man sigter til. Det bliver ganske vist ikke noget stort Resultat, der saa opnaas, det holder jeg mig for temmelig overbevist om, men dette vil jo saa paa den anden Side opvejes derved, at man noget vil blive befriet for den Hærskare af kriminelle Underfølgelser, man sikkert i modsat Fald vilde saa efter hvert Valg. Jeg for mit Vedkommende tror som sagt ikke, der vil opnaas meget ved Lovforslaget, men skulde det vise sig, at Rigsdagens to Afdelinger forene sig om det, vil jeg paa den anden Side antage, at der heller ikke vil være foraarfaget store Ulemper derved. — Derimod maa jeg meget fraraade, at gaa videre, naar man i det hele taget vil betræde den Vej, Udvalget har betraadt. Endringsforslag Nr. 2 hører til den Slags Ting, som jeg mener, man kunde tage med, naar man vilde gøre Skridtet fuldt ud, og forsøge paa at omgærde Valgfriheden med Vestsyttelse paa alle Punkter, men som en enkelt Løsreven Foranstaltning forekommer det mig, at det staar temmelig inkonsekvent. Flertallets Forslag er jo saaledes at forstaa, at det, der forbydes, er kun at true i Anledning af et bestemt, foreliggende Valg, det er ikke Flertallets Mening, at en Mand f. Eks. ikke skulde have Lov til at sige: jeg vil ikke have politiske Modstandere i min Tjeneste og deslige. Naar han har Lov til aabent at vedkende sig den Sætning forud for Valget, saa forekommer det mig ogsaa, at han maa have Lov til at vedkende sig den efter et Valg. Jeg vil altsaa, dersom man ønsker, der skal komme noget ud af Sagen, tilraade at følge Udvalgets Flertal og stemme Jaavel mod det oprindelige Lovforslag som mod Endringsforslag Nr. 2.

Ordføreren (M. S. Larsen): Jeg maa udtale min Anerkendelse af den velvillige Maade, hvorpaa den højtærede Justitsminister stiller sig til Udvalgets Flertalsforslag.

Til det ærede Medlem fra Røge (Alberti) vil jeg sige dette, at naar han frembrævede det som en Dyd ved det af ham fremførte Lovforslag, at Forsøg paa Valgrydning deri var sat i Klasse med den fuldbårde Forbrydelse, idet dette var noget, Menigmand bedst kunde forstaa, saa gør han Menigmand enfoldigere, end Menig-

mand er. Jeg tror, at Menigmand meget godt forstaa, at der er væsentlig Forskel ogsaa i dette Tilfælde paa den fuldbårde Forbrydelse og et maatte sjernt Forsøg paa at begaa en Forbrydelse, som ikke bliver til Virkelighed. Jeg vil derfor tilraade det ærede Medlem, at han lader Menigmand være uden for denne Diskussion. Hvorvidt det ærede Medlem er i Stand til at spille forskellige Roller med fornøden Anstand, skal jeg lade være usagt; men under alle Omstændigheder ligger den naive Rolle ikke for ham. Han dolerede over den lange Tid, der er gaaet, inden dette lille Forslag er kommet til anden Behandling, og synes at lægge Ansvaret for dets fremtidige Skæbne over paa den Omstændighed, at det ikke er fremkommet hurtigere. Dette, siger jeg, er mere naivt anlagt end tilladeligt; thi det ærede Medlem kan dog umuligt for alvor tro, at det har nogen Betydning for det andet Tings Stilling til denne Sag, om Lovforslaget kommer til det et Par Maanedes før eller senere, i Januar eller i Marts. Er der i det andet Ting Stemning for at gaa ind paa Lovforslaget, er der Tid nok dertil inden denne Samlings Slutning. Forslaget er let at overflue og let at danne sig en Mening om. Er der ikke Stemning for det, vilde Modtagelsen være bleven den samme i Januar, som den bliver i Marts. I øvrigt vil jeg, da denne Beslutning om den lange Tid er kommen frem tidligere fra det ærede Medlem, tillade mig at oplyse, at der er holdt flere Udvalgsmøder om denne Sag; men naar vi ikke ere komne videre, end at Sagen først nu, omtrent midt i Marts, er til 2den Behandling, saa ligger en stor Del af Skylden herfor hos det ærede Medlem selv. Efter at vi havde holdt et Udvalgsmøde til almindelig Drøftelse af Lovforslaget, og der derefter indtaltes Endringsforslag, viste det sig, at da flere andre Medlemmer mødte paa den berammede Dag for at drøfte og afgøre indkomne Endringsforslag, fandte man det ærede Medlem, selve Forslagsstilleren. Han var simpelt hen udebleven uden at melde Forfald. Det er paa den Maade, det ærede Medlem har vist sin store Iver for at fremme denne Sag. Derfor raader jeg ham til, at han ophører med at komme med Beslutninger over den Tid, der er brugt til at bringe Sagen til det Punkt, hvor den nu staar.

Alberti: Det Endringsforslag, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 9de Valgkreds (Hørnum) har stillet under Nr. 2, er jo i Udvalgsbetænkningen blevet staaende